

**Folketingets Social-,
Indenrigs og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 6629

Doknr.
643563

Dato
20-12-2018

Folketingets Social-, Indenrigs og Børneudvalg har d. 5. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 141 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 141:

"Vil ministeren kommentere henvendelsen fra Muskelsvindsfonden af 14. november 2018, jf. SOU alm. del - bilag 53? Spørgsmålet stilles som opfølgning på foretræde ved Torben Mikkelsen den 22. november 2018."

Svar:

Det er landets kommuner, der er forpligtede til at sikre, at de nødvendige tilbud efter serviceloven er tilgængelige i den enkelte kommune og til at træffe afgørelse om tilbud til kommunens egne borgere.

Den enkelte kommune er i den forbindelse forpligtet til i hvert enkelt tilfælde at foretage en konkret og individuel vurdering af den enkelte borgers behov for hjælp. Faglige og økonomiske hensyn indgår i kommunernes vurdering af hjælp efter serviceloven, og hensynet til kommunernes økonomi kan derfor aldrig stå alene. Det betyder, at kommunerne aldrig må undlade at tilbyde den rigtige hjælp til borgerne under henvisning til kommunens økonomi.

Kommunerne er også forpligtede til at behandle en ansøgning om hjælp efter serviceloven så hurtigt som muligt. Kommunerne er derimod ikke bundet af nogen lovregulering af, hvor korte eller lange disse sagsbehandlingstider må være, og det er derfor kommunernes opgave at prioritere tid og ressourcer korrekt som led i de lokale prioriteringer.

Borgere med progredierende lidelser bør hurtigst muligt orientere sin kommune om ændrede forhold, herunder ændringer i borgerens hjælpebehov i en §96/BPA-ordning, og kommunerne er derefter forpligtede til at revurdere hjælpebehovet så hurtigt som muligt.

Kommunerne skal desuden løbende følge de enkelte sager for at sikre, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Opfølgningsintervallet afhænger af den enkelte sag, og det kan ved progredierende lidelser, hvor hjælpebehovet meget hurtigt kan ændre sig, være hensigtsmæssigt at sikre opfølgning med kortere intervaller.

Der er således allerede i serviceloven og den sociale retssikkerhedslov i dag det fornødne grundlag for at sikre, at borgere med progredierende sygdomme

får den nødvendige hjælp i en § 96/BPA-ordning og også på det rigtige tidspunkt.

Med det sagt vil jeg gerne se på, om vi kan klæde kommunerne bedre på til at håndtere alvoren i progredierende lidelser, herunder ALS, hvilket jeg også har nævnt i mine svar på SOU alm. del spm. 142 og 143.

Med venlig hilsen
Mai Mercado